

Μια βουτιά στον ωκεανό...

Ο βυθός δεν είναι ομοιόμορφος. Έχει βουνά, λόφους, πεδιάδες, ληανάς και βαθιά φαράγγια, όπως πελάου και η στεριά. Οι μαργιές αυτές δημιουργούνται είτε από διεργασίες που γίνονται στο εσωτερικό της Γης (γεωλογική) είτε από τα ζώματα, δηλαδή από τα υφάλι που προέρχονται από την θέρη και καταλήγουν στη θάλασσα με τις βροχές και τα ποτάμια.

Η υποθαλάσσια πρόοιαση της θέρης που εκτείνεται με μικρή κλίση μέχρι το βάθος των 150-200 μ. περίπου αποτελεί την **υφοκερηγίδα**. Η υφοκερηγίδα έχει οικονομική σημασία, επειδή σχετίζεται με δραστηριότητες που ανθίζουν όπως η αλιεία, η άριση πετρελαίου κ.δ.

Η **ηπειρωτική καταφέρια** αρχίζει από εκεί όπου τελειώνει η υφοκερηγίδα, φτάνει σε μεγάλη βάθος (συνήθως μεγαλύτερα των 1.000 μ.) και είναι απότομη με μεγάλες κλίσεις.

Η **πύραυς** είναι ένα βόθισμα που πυθμένα με σχετικά απότομες κλίσεις. Κατά μήκος της Νότιας Αμερικής, για παράδειγμα, υπάρχει η μεγάλη πύραυς της Χιλής.

Μετά την ηπειρωτική καταφέρια βρίσκεται ο επίπεδος οκεανός πυθμένας, η **επιπέδα πεδιάδα**, σε βάθος μεγαλύτερα των 4.000 μ. Το ομαλό ανάγλυφο των επιπέδων πεδίων διακόπτεται από αναρτήσεις (που ορασερέ) που βρίσκονται στο μέσο των οκεανών και αναρμόνιζα μεσοκεανικές ρήξεις. Το συνολικό τους μήκος φτάνει τα **65.000 χλμ.** σε όλους τους ωκεανούς.

Πήγαμε στο μήκος Β32 του Τροπικού Εργασίας και είδα ένα ταξίδι στους υφαλοκρηγίδες και στις θάλασσες με τον Γεωσυν (Geosyn).

Κάτω από τη θάλασσα υπάρχουν υφάματα, τα **υποθαλάσσια όρη**, των οποίων το ύψος ξεπερνά πολλές φορές τα 1.000 μ. Αυτό τα βουνά είναι συνήθως ηφαιστειακές προέλευσης. Δημιουργούνται στη ζώνη των μεσοκεανικών ραχών. Πολύ νηρά, όπως η **Καζόη** ή τα νησιά Γαλαπάγκος, δεν είναι τίποτε άλλο από κορυφές τέτοιων υποθαλάσσιων ορέων που προβάλλουν έξω από το νερό.

Μια βουτιά στον ωκεανό...

Ο βυθός δεν είναι ομοιόμορφος. Έχει βουνά, λόφους, πεδιάδες, ληανάς και βαθιά φαράγγια, όπως πελάου και η στεριά. Οι μαργιές αυτές δημιουργούνται είτε από διεργασίες που γίνονται στο εσωτερικό της Γης (γεωλογική) είτε από τα ζώματα, δηλαδή από τα υφάλι που προέρχονται από την θέρη και καταλήγουν στη θάλασσα με τις βροχές και τα ποτάμια.

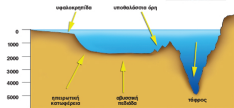
Η υποθαλάσσια πρόοιαση της θέρης που εκτείνεται με μικρή κλίση μέχρι το βάθος των 150-200 μ. περίπου αποτελεί την **υφοκερηγίδα**. Η υφοκερηγίδα έχει οικονομική σημασία, επειδή σχετίζεται με δραστηριότητες που ανθίζουν όπως η αλιεία, η άριση πετρελαίου κ.δ.

Η **ηπειρωτική καταφέρια** αρχίζει από εκεί όπου τελειώνει η υφοκερηγίδα, φτάνει σε μεγάλη βάθος (συνήθως μεγαλύτερα των 1.000 μ.) και είναι απότομη με μεγάλες κλίσεις.

Η **πύραυς** είναι ένα βόθισμα του πυθμένα με σχετικά απότομες κλίσεις. Κατά μήκος της Νότιας Αμερικής, για παράδειγμα, υπάρχει η μεγάλη πύραυς της Χιλής.

Μετά την ηπειρωτική καταφέρια βρίσκεται ο επίπεδος οκεανός πυθμένας, η **επιπέδα πεδιάδα**, σε βάθος μεγαλύτερα των 4.000 μ. Το ομαλό ανάγλυφο των επιπέδων πεδίων διακόπτεται από αναρτήσεις (που ορασερέ) που βρίσκονται στο μέσο των οκεανών και αναρμόνιζα μεσοκεανικές ρήξεις. Το συνολικό τους μήκος φτάνει τα **65.000 χλμ.** σε όλους τους ωκεανούς.

Πήγαμε στο μήκος Β32 του Τροπικού Εργασίας και είδα ένα ταξίδι στους υφαλοκρηγίδες και στις θάλασσες με τον Γεωσυν (Geosyn).

Κάτω από τη θάλασσα υπάρχουν υφάματα, τα **υποθαλάσσια όρη**, των οποίων το ύψος ξεπερνά πολλές φορές τα 1.000 μ. Αυτό τα βουνά είναι συνήθως ηφαιστειακές προέλευσης. Δημιουργούνται στη ζώνη των μεσοκεανικών ραχών. Πολύ νηρά, όπως η **Καζόη** ή τα νησιά Γαλαπάγκος, δεν είναι τίποτε άλλο από κορυφές τέτοιων υποθαλάσσιων ορέων που προβάλλουν έξω από το νερό.